

РЕШЕНИЕ

№ 5874

гр. София, 27.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Вяра Русева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **7389** по описа за **2020** година докладвано от съдия Татяна Жилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Делото е образувано по касационна жалба на Г. З. Б. от [населено място] срещу Решение на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 107 състав, постановено по нахд №11481 по описа за 2019 г. С решението е потвърден електронен фиш серия К №2801502, издаден от СДВР, с който на основание чл.189, ал. 4, вр. чл. 182, ал.1, т.5 от ЗДвП на Г. З. Б. е наложена глоба в размер на 600 лева за нарушение на чл. 21, ал.2 от същия закон.

Касаторът навежда доводи за неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС. Сочи, че не е собственик на автомобила. Счита, че първоначално издаденият електронен фиш срещу собственика на автомобила е неправилно анулиран, тъй като не са налице предпоставките на чл.189, ал.5 от ЗДвП. Твърди, че не е извършил нарушението както и че административнонаказателната му отговорност е ангажирана само по предположения, което е недопустимо. Моли решението и електронният фиш да бъдат отменени. Претендира разноски за двете съдебни инстанции.

Ответникът – СДВР, не и зразява становище по жалбата.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

Електронният фиш серия К №2801502 е издаден от СДВР срещу З. Г. Б. в качеството му на собственик на лек автомобил Х. ЦРВ с рег. [рег.номер на МПС] , който е засечен на 10.05.2019г. по [улица]с посока на движение от „Околовръстен път“ към [улица]да се движи със скорост 107 км/ч при ограничение 60 км/ч, въведено с пътен знак В26. Нарушението е установено с мобилна система за видеоконтрол TFR1-M № 506.

В 14-дневния срок по чл.189, ал.5 от ЗДвП З. Г. Б. е подал декларация, в която е посочил, че е предоставил автомобила за ползване на Г. З. Б., като е представил договор за ползване. В декларацията собственикът на автомобила изрично е посочил, че не му е известно кой е управлявал амтомобила и съответно кой е извършителят на нарушението. Няма данни собственикът на автомобила да е представил свидетелство за управление на МПС (СУМПС) на водача по време на нарушението, а това и не е възможно предвид декларираното обстоятелство, че той не знае кой е управлявал тогава автомобила.

При така установената фактическа обстановка, СРС е извел незаконосъобразни правни изводи, с които е потвърдил електронния фиш, като е приел, че същият отговаря на специалните изисквания за форма и съдържание, установени в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, а вмененото на касатора нарушение е доказано по несъмнен начин.

Съгласно общото правило на чл. 188.ал.1 от ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство.

Специалната разпоредба на чл.189, ал.5 от ЗДвП конкретизира общото правило, като разписва по-строги правила за освобождаване на собственика от отговорност за извършени нарушения със собствения му автомобил. Законодателят поставя изискване собственикът да бъде заинтересован по отношение на автомобила си и да прояви активност да установи кой го е управлявал в този момент. Дори и да е предоставил ползването му на някой друг, той трябва да се свърже с него и да установи кой точно е извършил нарушението. Ако не може да направи това, собственикът трябва да понесе наказанието за извършеното нарушение. Така се постига генералната превенция на закона и собственикът на автомобила ще бъде приучен за в бъдеще да проявява заинтересованост по отошение на автомобила си. Затова в декларацията собственикът е длъжен да посочи данни за лицето, което е извършило нарушението, и да представи копие от неговото СУМПС. Двете изисквания са кумулативни. По този начин законодателят предотвратява възможността да се злоупотребява с посочването на лица, които са ползватели на автомобила на някакво основание за по-дълъг период от време, в който попада моментът на извършване на нарушението, и които на свой ред могат да възразят относно извършителството на нарушението – какъвто е процесният случай, или на съвсем други лица. Допълнителна законова гаранция, че не се злоупотребява с данните на соченото в декларацията лице, е предоставянето на копие от неговото СУМПС, което е личен документ съгласно чл.1, ал.4, т.2 от Закона за

българските лични документи. Фактът, че собственикът на автомобила разполага с копие от личен документ на лицето, на което вменява нарушението, сочи на извод, че той е проявил дължимата активност за установяване на нарушителя.

В случая собственикът З. Г. Б. не само че не е посочил кое лице е извършило нарушението, но изрично е заявил, че не знае това. Подадената от него декларация би имала значение само за преценяване на нарушения, които се санкционират във връзка с общото правило на чл.188, ал.1 от ЗДвП, но тя не отговаря на специалните изисквания на чл.189, ал.5 от ЗДпП. Представеният договор, по силата на който собственикът З. Г. Б. е предоставил безвъзмездно на касатора автомобила за срок от 6 месеца, считано от 01.03.2019г., не може да се счете за изпълнение на кумулативните предпоставки на чл.189, ал.5 от ЗДвП. и съответно не може да освободи собственика от административнонаказателна отговорност за установеното нарушение.

Не са били налице материалноправните предпоставки за анулиране на първоначално издадения електронен фиш, което води до незаконосъобразност на издадения срещу касатора фиш. Като е приел, че представянето на договора за ползване и подадената декларация освобождават собственика от неговата отговорност и ангажират отговорността на касатора, въззивният съд е постановил съдебния си акт в противоречие с материалноправните разпоредби на закона. По тези съображения решението на въззивния съд и електронният фиш следва да бъдат отменени.

По изложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, XII касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107 състав, постановено по нахд №11481 по описа за 2019г.

ОТМЕНЯ електронен фиш серия К №2801502, издаден от СДВР на Г. З. Б..
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.